

Teplýšovický občasník

občasník

vydává Obec Teplýšovice

2. číslo roku 2012

30. června 2012

Informační plátek pro Teplýšovice, Čeňovice, Humenec, Kochánov, Smilov, Zálesí

Obec Teplýšovice znovu zabodovala v soutěži Vesnice roku

Slovo místostarosty Bílou stuhu jsme vybojovali na koloběžkách

Již po několikrát jsme se zapojili do boje o získání stuhu v soutěži Vesnice roku. Tentokrát hned od začátku jsme zacílili svou strategii na oblast, ve které jsme z mého pohledu velmi silní, což nakonec dokládá získané ocenění. Mám tím na mysli práci s mládeží a řadu aktivit s nastupující generací souvisejících. Výčet aktivit je velmi bohatý. Teplýšovice, dnes se 459 obyvateli, se mohou pochlubit řadou aktivit, které v mnoha větších obcích nemají. Máme a neustále zlepšujeme předškolní zařízení dnes už s kapacitou 51 dětí, dále dlouholetou tradicí je dvoutřídní základní škola prvního stupně. Nesmím zapomenout na mateřské centrum fungující při ZŠ už třetím rokem. Výčet ale z daleka nekončí. Velmi intenzivně s mládeží pracují členové TJ Sokol Teplýšovice. V hasičském sportu máme dva sbory pracující s mladou generací. Neformálně, přesto významně se podílí na sportovně-kulturním dění v obci Teplýšovický babinec, pravidelně pořádající kvalitní akce.

Lichotí nám Vaše gratulace, ale neměli bychom spíše gratulovat mi (myslím nás zastupitele) Vám? Určitě ano. **Gratulujeme tedy Vám všem, kteří se aktivně podílíte na práci s mládeží.** *mk*

Co o nás píší v Posázaví?

Ve středočeském kole soutěže Vesnice roku 2012 se obce z regionu Posázaví neztratily. Teplýšovice tentokrát získaly Bílou stuhu za práci s mládeží. Do soutěže se přihlásily už počtvrté. Po loňské Zelené stuze za péči o zeleň a životní prostředí a Diplomu za vzorné vedení obecní kroniky

získaly **Bílou stuhu** za práci s mládeží. „Je to velká odměna pro naše občany,“ zhodnotil úspěch teplýšovický starosta Josef Škvor. Právě díky obyvatelům a aktivitám, které vyvíjejí, se podle něj obec nevytlidňuje, ale naopak počet jejich obyvatel stoupá. Zatímco na konci roku 2010 žilo ve správním území Teplýšovic 405 lidí, v současnosti jich je 459.

„Máme co nabídnout a jsme schopni konkurovat jiným obcím, proto se do soutěže Vesnice roku hlásíme,“ řekl teplýšovický místostarosta Miroslav Kratochvíl. Bohatou spolkovou činností letos představili hodnotitelské komisi netradičním způsobem – **komisaři museli projet obcí na koloběžkách**. Podívali se do mateřské a základní školy, základní umělecké školy, areálu TJ Sokol, viděli malé hasiče při požárním útoku, fotbalisty, stolní tenisty i stolní hokejisty. „Musíme všem, kteří se do prezentace zapojili, moc poděkovat. Mnozí jí neváhali obětovat ani svůj volný čas,“ dodal Miroslav Kratochvíl.

Do soutěže se přitom letos Teplýšovice přihlásily až na poslední chvíli. „Handicapovaly nás investiční práce, obec je rozkopaná, jejím vzhledem bychom se moc chlubit nemohli. Rozhodli jsme se proto ‚prodat‘ práci s mládeží,“ dodal Josef Škvor. Kromě pestré spolkové činnosti dokázaly Teplýšovice také udržet do současnosti i mateřskou školu a první stupeň základní školy, což je na obec podobné velikosti výjimečné.

Jaroslava Tůmová

Letošní sezóna stolního hokeje skončila v Českých Budějovicích

Po skončení základní části domácí ligy ve stolním hokeji se sešlo prvních dvanáct hráčů na konečném turnaji o Teplýšovický pohár. Turnaj se konal v sobotu 21. 4. a přinesl tentokrát opravdu velmi tuhé boje, které vyvrcholily velice napínavým a kvalitním finálovým soubojem mezi obhájcem trofeje Pavlem Pohořalým a Danem Síbrtem. Finále se hrálo na tři vítězné zápasy, ve kterých nebyla nouze o množství gólů, různých fint a blafáků a nečekaných zvrátů. V této bitvě muselo být sehráno celkem pět utkání, ve kterých nakonec uspěl Dan Síbrt (výsledky z pohledu vítěze – 2:6, 5:4, 5:6, 3:2, 2:0). Dan tak protrhl několikaletou nadvládu Pavla Pohořalého a převzal zaslouženě vítěznou trofej.

Náš klub čekalo ještě jedno vystoupení v letošní sezóně – účast na mistrovství ČR družstev v Českých Budějovicích. Turnaj proběhl v sobotu 26. 5., náš tým byl do něj nasazen jako čtrnáctý z patnácti účastníků. Dokázali jsme překonat papírové předpoklady a v souboji o 11. místo jsme těsně podlehlí 10:12 týmu HC Stiga Kladno, když o výsledku rozhodla až poslední série zápasů. Nechali jsme však za sebou tým Příbrami, béčko Budějovic a tým z Brna, takže jsme domů nakonec odjížděli spokojeni.

Naši hráči se neztratili ani v soutěžích jednotlivců – na mistrovství ČR vybojoval Pavel Pohořalý 36. místo. V desetikolovém Českém poháru obsadil Pavel Pohořalý celkové 33. místo a David Hanka 78. místo, z celkem 204 účastníků. Přejme si, aby i v příští sezóně naši borci navázali na letošní dobré výsledky a posunuli je opět o kus dále.

pg

Značku „KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt“ získala cukrárna a penzion

Dne 21. 6. 2012 udělila certifikační komise složená ze zástupců výrobců, poskytovatelů služeb, neziskových organizací a veřejné správy značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® prvním dvěma službám. Novou značku nyní ponese Rodinná cukrárna ve Vlašimi a Pension Konopiště ****.

Certifikační komise KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® se sešla letos již podruhé, aby posoudila žádosti uchazečů o udělení této regionální značky. V prvním kole značení v únoru 2012 byla značka udělena třinácti výrobkům. Nyní k nim přibýly ještě dvě služby. Aby mohl žadatel značku získat, musí jeho zařízení splňovat předepsaná kritéria. K nim patří zejména jasná vazba na region a jeho tradici, dále kvalita poskytovaných služeb a ohled na životní prostředí. Stravovací zařízení musí navíc nabízet tradiční pokrmy české kuchyně a využívat potravinářské suroviny z regionu. „Obě zařízení si značku právem zaslouží,“ říká koordinátorka značky Kateřina Červenková z Českého svazu ochránců přírody Vlašim.

„Rodinná cukrárna ve Vlašimi svou budovou významně dotváří atmosféru historického Žižkova náměstí a nabízí tradiční české zákusky a deserty vlastní výroby. Pension Konopiště**** prezentuje návštěvníkům tradici rodiny d'Este, historii Konopiště, a ve vlastním muzeu také tradici výroby motocyklů JAWA. V obou zařízeních může návštěvník okusit něco specifického z Kraje blanických rytířů a o to nám jde především.“

Další zájemci o udělení značky KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt®, ať už výrobci nebo poskytovatelé služeb, se mohou hlásit do dalšího kola certifikace, které proběhne v březnu příštího roku.

Doplňující informace:

Značku KRAJ BLANICKÝCH RYTÍŘŮ regionální produkt® uděluje od začátku roku 2012 Český svaz ochránců přírody Vlašim, člen Asociace regionálních značek ve spolupráci s Posázavím, o.p.s., Správou CHKO Blaník a dalšími organizacemi. Značku mohou získat výrobci nebo poskytovatelé služeb z území MAS Posázaví.

Další informace lze získat zde: <http://www.regionalni-znacky.cz/kraj-blanickych-rytiru/>

Mgr. Kateřina Červenková tel.: 777 800 461

kbr@csop.cz

Čtení z kroniky

Silnice, cesty a pěšiny

Nastalo tolik očekávané léto a proto bych Vás ráda pozvala na letní výlet do minulosti a to „cestou i necestou“. Taky kudy jinudy se dostáváme do vysněného cíle než po cestách, silnicích nebo pěšinách.

Podíváme-li se do dávné minulosti před více jak sedmi sty léty, kdy tuto oblast pokrýval jen těžko prostupný prales, můžeme již tehdy tušit vyšlapané cesty a pěšiny. Kudy a kam ale vedly, si můžeme jen představovat ve své fantazii. Je však naprosto zřejmé, že v r. 1352 (první písemná zmínka o Teplýšovicích) zde byla vytvořena určitá síť cest a pěšin, která spojovala Teplýšovice s okolím.

O „pár let“ později získaly tyto cesty nechvalný punc nebezpečí a strachu před loupeživou bandou Matouše Zúla. Právě na těchto cestách přepadával obchodníky a kupce a připravoval je tak o jejich zboží, různé ceny a nejednou o jejich život. Po odsouzení tohoto lapky a jeho bandy se cesty staly bezpečnými jen zdánlivě. Zdejší krajinný ráz skýtal útočiště vlkům a dle zápisů ve starých análech nebylo výjimkou, že v zimních měsících se smečka odvážila až k příbytkům. Poslední vlčice v tomto kraji však byla zabita počátkem 19. stol. a na zdejších cestách a pěšinách nastal klid. Zkusme si ale představit vozy tažené párem koní nebo chalupníka s trakařem naloženým čerstvě posečenou trávou, jak zdolávají prašnou a kamenitou úvozovou cestu či v zimních měsících sáně tažené párem koní a vezoucí dříví z lesa. Romantická podívaná pro nás, kdo jsme to nezažili. Cesty se pravidelně opravovaly a zpevňovaly, ale první přivalový déšť vykonal své.

Do Teplýšovic se kdysi jezdilo bývalou roklí pod kostelem a po návoze. Skutečnost tato je dnes jasně patrná ze staré katastrální mapy a v Josefínském katastru se jasně mluví o obecním úvoze. Tato cesta byla používána do r. 1870. Cesty, kudy nyní vede silnice, se neutilizovalo jako veřejné a původně to byla pouze malá pěšina vedoucí do kostela. Cesta končila u čp. 1. a tak tomu bylo ještě podle stavu katastrální mapy stabilního katastru z r. 1841. Když se pak stal úvoz pod kostelem nesjízdným, používalo se cesty k čp. 1 a jezdilo se původně dvorem.

Tento stav se udržel až do r. 1905, kdy byla cesta vymezena kolem dvora čp. 1 a dvůr byl obehnán zdí. Další cesta vedla dle kronik od Humence nahoru starou roklí a dále pod meze polí, jež směřují na

zadní „Kovárna“ (za hospodou). V průběhu staletí zaniklo nespočetně pěšin a jen těžko lze dokázat, kudy jaká vedla. Mnoho pěšin pak padlo za obět v dobách kolektivizace družstva a masivního rozorávání mezí. Jedna pěšina je popsána Dr. Karlem Pessrem a to velice barvitě. „Začneme-li od strany benešovské, chodilo se mezi polem běžícím od horní rokle od křížku č. k. 924 a polem sousedním, načež napříč polem, až se vyšlo na cestu v horním cípu rokle. Pak se pokračovalo dále směrem za zahradu hořejší hospody, kde se vyšlo na cestu a mohlo se pokračovat dále za stodolu usedlosti čp. 6 a dále kolem tarasů zahrad a vyšlo se soutěskou mezi zahrádkou u čp. 6 a štítovou zdí stavení čp. 12. Také se mohlo odbočit po vyjití na cestu.“ Je velká škoda, že o těchto pěšinách nemáme více důkazů. Stav špatné dostupnosti do obce jako takové se uchoval až do r. 1905. V tomto roce byla postavena silnice, spojující Teplýšovice s okresním městem Benešov a to nákladem okresu benešovského. Silnice byla tehdy projektována až do Kozmic, ale pro nedorozumění s majiteli čp. 13 resp. čp. 14, byla ukončena uprostřed Teplýšovic, před tehdejší starou kapličkou. Její další výstavba byla zahájena až v r. 1922 a vedla až na kraj katastru Teplýšovic a Kozmic. Její stavba tehdy stála 153 000 Kč. Zmíněný náklad byl hrazen jednak obcí, která za tímto účelem vybírala obecní přírážky a dále pak nouzovou podporou státu. Starostou obce byl tehdy Antonín Sobotka, majitel čp. 9 a silnice byla dostavěna v r. 1923.

V r. 1929-30 se začala stavět silnice na Vlkov a starostou byl tehdy František Pecka z čp. 23 řečený „Frantík Škrobáků“. Nejprve se začala stavět silnice v místě nejpotřebnějším po Pangraci až po Laštovkovu usedlost směrem k Mrchojedskému rybníku, protože zde byla již cesta nesjízdná. Obec vynaložila na tuto silnici částku 40 000 Kč. Vedle toho věnovala obci příspěvek země Česká a to ve výši 20 000 Kč. Marně se snažil tehdejší okresní hejtman použít tuto částku pro jinou stavbu, ale vše tehdy dopadlo ku prospěchu Teplýšovic. Při stavbě této silnice na Vlkov musela být bohužel zbourána původní kaplička stojící v místech dnešní křižovatky.

Stavba silnice z Teplýšovic na Kácovu Lhotu byla prováděna v letech 1947-1949. Podnětem k tomu byla stavba kanalizace obce v těchto místech. Obec jí tehdy stavěla z výtěžku povolené a státem garantované půjčky (úrok i úmor platil stát). Starostou byl tehdy František Podroužek, rolník z čp. 6.

Stavba silnice Teplýšovice-Humence byla prováděna v r. 1948-1949 nákladem okresu benešovského. Na této silnici velmi pilně a obětavě pracovali obyvatelé Humence a plně si toho silničního spojení zasloužili. O stavbu této silnice se velmi zasloužil tehdejší ředitel okresních silnic okresu benešovského, rodák z Dlouhého Pole, Bohumil Kosík. Práci mu tehdy velmi znepříjemňoval jeden z obyvatel Humence, svým nepěkným chováním.

Od stavby poslední silnice uplynulo tedy 63 let. Všechny komunikace vedoucí všemi směry jsou plně využívány a obec svádí leckdy marný boj o získání finančních prostředků na jejich údržbu a opravu. Tyto jsou hliněné úvozové cesty, v jejichž kalužích si po dešti čechrala peříčka hejna vrabčáků a vymletý kámen poškodil loukoťové kolo na voze sedláka svázejícího voňavé seno do své stodoly. Bohužel tyto jsou i pěšiny zkracující cestu mezi jednotlivými vesničkami a lákajícími k večerní procházce dvou zalíbených. Před pár lety byla ke cti obce znovuobnovena cesta z Humence do Čeňovic a osázena stromy podél. Naši vnuci se tak budou moci v budoucnu procházet alejí vzrostlých stromů a jen stěží je napadne, že pár desítek let zpátky zde po této pěšině nebylo ani památky.

Zkuste se Vy všichni, kdo se půjdete projít letním podvečerem, ať už po silnici nebo po některé z cest či pěšin, zamyslet nad tím, jak daný úsek vypadal v dobách Vašich prababiček a jak Vás pradědeček jen stěží udržel opratě koní na kamenité cestě. Ponechte volný tok své fantazii a představte si dávno padlé stromy podél cest a jejich stín skýtající odpočinek poutníků na našich cestách. Ta představa určitě stojí za to. Krásné prázdniny a hodně pohody na cestách a pěšinách všemi směry za poznáním přeje

Renáta Procházková

Zamyšlení ředitelky ZŠ a MŠ Teplýšovice

I v letošním roce nám do naší mateřské školy přišlo k zápisu jednou tolik dětí než je v našich možnostech pobrat. I letos zájem o vzdělávání v naší základce byl minimální. Stále si pokládám otázku: „Proč jsou rodiče schopni dovézt děti denně i více jak 10 km daleko do mateřiny když to potřebují oni, ale nejsou již ochotni totéž udělat pro své děti, když už jde jen o potřeby jejich dětí? Proč v dnešní době možností ověřit si, jaké vzdělání, výchovu a kvality poskytuje škola našim dětem nám ve Dnech otevřených dveří, místa pro rodiče a jejich děti zejí prázdnotou? Cožpak dopravní spojení, či množství žáků ve třídě je zárukou toho, že naše dítě bude šťastné, spokojené, lépe vzdělané?“ Z vlastní dlouholeté zkušenosti vím, že tomu tak rozhodně není!

Jsem „pražské, totalitní“ dítě, které pamatuje třídy nabitě 35ti žáky, 45 minut přibetonované do lavic, striktní přístup kantorů a frontální nic neříkající vyučování. Dodneška mě provází životem některé traumatizující zážitky z dob povinné školní docházky. Pravda, jsou i chvíle, na které vzpomínám ráda, ale světe div se, jsou to víceméně zážitky spojené s lumpárnami, které jsme my děti vymýšlely, abychom si pobyt ve škole všemožně zpříjemnily.

Už když jsem před 30ti lety začínala jako učitelka, věděla jsem, že takhle já učit nechci. Že se chci podílet na změnách našeho školství, že chci vzdělávat a vychovávat děti spokojené, podporovat silné stránky jejich osobnosti, potlačovat ty slabé, aby z dětí vyrůstaly osobnosti životaschopné, samostatné, přiměřeně sebevědomé, kritické k sobě, ale i okolí.

Ne všem je „shůry dáno“, ne všichni mohou studovat vysokou školu, ale přesto z nich mohou vyrůst kvalitní lidé, kteří ve svém oboru mohou dosáhnout až na vrchol svých možností a schopností.

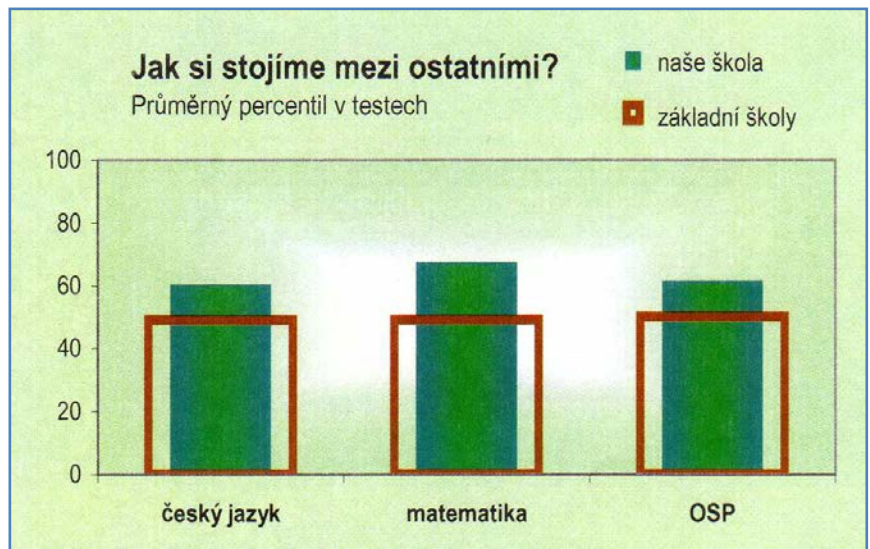
Mám radost, když k nám děti chodí rády, mám radost, když vidím, že se v životě neztratily, mám radost, když i po letech se ke mně hlásí, mám radost, když mi o přestávce namalují obrázek, a tím mi projeví svou náklonnost. Tehdy vidím, že moje práce má smysl a že jsem dostala svému slibu, že tuto práci chci a budu dělat jinak, než většina těch, kteří mě provázeli během mých školních let.

Nebráním se pokroku, modernizaci školství. Patří to k době. Musí však jít o změny smysluplné. A tak se ráda obklopuji mladými lidmi, kteří mě učí své kreativitě, kteří mě udržují být stále ve střehu, sledovat nové trendy, kteří mě nutí vymýšlet nové a nové věci a podněty do vyučování, aby bylo zajímavější pro žáky ale i pro mne. A že to má smysl, se přesvědčuji každý den po skončení vyučování, když děti odcházejí ze školy spokojené a přitom nabyté vědomostmi.

I v letošním školním roce jsme si ověřili ve scio testech (v testech, které ověřují a srovnávají znalosti žáků v celé republice), že naše pátáky vypouštíme do života

(na 2. stupeň, či gymnázium) dobře připravené. V českém a anglickém jazyce se dostali mezi 20% nejlepších ze všech žáků v republice a v matematice dokonce mezi 10% nejlepších. A to už je opravdu úspěch, neboť v počtech, které máme na třídu, stačí jeden žák se slabšími výsledky a celkový výsledek třídy jde strmě dolů. O kvalitě vzdělání v naší škole však mluví i výborné výsledky našich žáků při přijímacích řízeních na gymnázia a v neposlední řadě i při přechodu na 2. stupně základních škol v Benešově.

A proto všechny ty, kterým záleží na jejich dětech, kteří pro ně chtějí to nejlepší, zvou: „Přijďte se k nám podívat a na vlastní oči posoudit, zda i pro Vaše děti nejsme to nejlepší, co jim můžete dát do prvních krůčků ve škole“.

Zpráva od školské komise

Již po šesté v Občasníku vychází společná prezentace naší příspěvkové organizace – Základní a mateřské školy Teplýšovice. Jsem rád, že se do tohoto díla zodpovědně zapojil nejen pedagogický sbor obou zařízení, ale i rodiče dětí, které je navštěvují. Ať již to byly nejčastěji maminky dětí z mateřského centra – „HLÍDÁČKU“, mateřské školy, základní školy, ale i rodiče dětí čerstvě zapsaných v ZŠ. V neposlední řadě se staly pravidelnými příspěvovatelé také děti ze základní školy, které nám tímto dávají jasný důkaz kvality výuky místní školy. Těmto všem bych chtěl poděkovat za spolupráci a zároveň je podpořit ve výdrži i do následujících vydání.

Pro mne se za toto období situace také částečně změnila. Již to není pouze o formalitě a úřadu, ale vzhledem k tomu, že místní mateřskou školu začali navštěvovat také naši dva uličníci, i o citových zážitcích a dojmech. Nerad bych se zde opakoval po již dříve citovaných rodičích, ale i já musím po celoroční dvojité dávce vyprávění, zlobení a kárání všem, kteří v ZŠ a MŠ (a samozřejmě i v ZUŠ) pracují, poděkovat. Vše samozřejmě začalo, asi jako u většiny dětí, pláčem a naléháním o návrat domů. Postupně jsme pokročili k „partičce“ několika kamarádů z Čeňovic, o naopak kdy již půjdeme do „školky“, přes „honění“ holek („s těmi se přeci nekomarádí, ty se honí“) po konečné stabilizování situace a vypilování vystoupení ke Dni matek a závěrečnou besídku (tomu předcházelo nespočet večerů, kdy při hraní v pokojíku bylo po celém domě slyšet „Čižečku čižečku, jak se jsou mák...“). Klukům se v mateřské škole líbí. Je nová, barevná, mají zde spoustu kamarádů a celou řadu hodných paní učitelek a ostatních tet. Ale také z druhé budovy... ZŠ: V tomto roce jsme byli jako Obec úspěšní v dotačním titulu o rekonstrukci budovy základní školy – zateplení, vytápění, výměna oken. O tomto úspěchu jistě bude konkrétnější starosta či místostarosta Obce. Realizována byla oprava střechy školy, konečnou podobu získalo dětské hřiště u budovy školy. Dalším úspěchem jsou scio testy, kterými prošli žáci páté třídy a dopadli velmi dobře ve srovnání s ostatními vrstevníky (více slova pí. ředitelky). Z důvodu skončení docházky svého dítěte do mateřské školy požádala o ukončení funkce člena školské komise Pavla Srbová. Školská komise bude (pokračování na str. 5)

Blíží se konec školního roku. Je čas bilancovat....

Během celého roku Vás zde na stránkách „Teplýšovického občasníku“ informujeme o akcích naší základní a mateřské školy. Avšak za těmito všemi akcemi se také skrývá nezměrná práce a ochota pedagogů a všech našich zaměstnanců naší příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Teplýšovice.

Na každém z nich, jako jedinci, záleží, abychom mohli společně jako kolektiv táhnout za jeden provaz, spolupracovat, a tím tak dosáhnout co nejlepších výsledků pro Vaše děti. Protože o děti jde tady především a protože chceme, aby v naší mateřině a základce byly Vaše děti spokojené a šťastné, chodily k nám rádi. A tak se jim chvíle strávené ve škole (ať už základní anebo mateřské), a naše působení na jejich vzdělávání a výchovu, snažíme všemi možnými dostupnými způsoby zpříjemnit, „ozvláštnit“ a zároveň tím tak co nejvíce působit i na jejich kritické myšlení. Naší snahou je vychovávat děti přiměřeně sebevědomé, dostatečně samostatné, prahnoucí po vzdělání, netraumatizující se, děti schopné vyjádřit své přání a svůj názor. Prostě děti SPOKOJENÉ.

Odměnou jsou nám pak jejich dobré výsledky, kterých dosahují na 2. stupni škol, gymnáziích, či v celorepublikových testech scio, ale i Vaše uznání naší práce, vlídné a pochvalné slovo a děti, které se do školy těší a nechtějí z ní odcházet domů.

Je třeba si však také uvědomit, že základní kámen úspěšného vzdělávání a výchovy je v první řadě na Vás, doma, v rodině, ve vztazích uvnitř rodiny.

Zpráva od školské komise (pokračování)

nadále fungovat se dvěma stávajícími členy a externími poradci paní Marií Pavlasovou, vedoucí učitelkou MŠ a Mgr. Charlottou Kurcovou, ředitelkou ZŠ a MŠ Teplýšovice. Přeji Vám všem krásné, slunečné a pohodové prázdniny.

Josef Provazník, předseda školské komise

Bez Vašeho působení na Vaše děti, bez Vaší péče a starosti o ně, ani my nedokážeme dělat zázraky.

Ráda bych touto cestou chtěla poděkovat všem našim zaměstnancům, kteří se snaží po celý rok (bez ohledu na svůj čas) věnovat co nejvíce energie tomu, aby Vaše děti od nás odcházely spokojené, šťastné a plni nových informací a dojmů. Také chci poděkovat všem těm, kteří se jim nestydí za tuto jejich práci a obětavost nahlas poděkovat a ocenit ji. Věřím, že i v dalších školních letech budou Vaše děti a žáci chodit do našich školských zařízení vždy s úsměvem.

Přeji všem krásnou a slunečnou dovolenou a prázdniny!

Charlota Kurcová, ředitelka

Zprávy z naší mateřské školy

Jelikož se nám již nablížil konec školního roku, pojďme si alespoň z části shrnout vše, co nás potkalo od minulého příspěvku do Občasníku.

V březnu se v naší mateřské škole konal zápis dětí k předškolnímu vzdělávání a již nyní se těšíme na nové kamarády.

V květnu nám krásně rozkvetla naše školní zahrada a kvapně se blížil SVÁTEK MAMINEK, na který jsme se pilně připravovali. Tento krásný svátek jsme společně se žáky ZŠ, ZUŠ, rodiči a hlavně maminkami oslavili v místní sokolovně. Přednesli jsme básničky, zatancovali tanečky, zazpívali písničky a maminky jsme obdarovali kytičkou a vlastnoručně vyrobeným přáním a dárkem.

Od března do června nás v mateřské škole navštívilo několik divadélek s pohádkami pro děti a také kouzelník, děti byly velice nadšené a opět jim to zpestřilo dobu strávenou v naší školce. I tento rok se konal TÝDEN PŘEDŠKOLÁKA, při kterém si někteří naši předškoláci v místní základní škole vyzkoušeli být na týden opravdovým školákem.

Společný výlet dětí z obou tříd nás čekal 31. května. Ke školce přijel autobus a děti i s pí. učitelkami a s batůžky na zádech se vydaly na dlouho očekávaný výlet do Podblanického kraje do obce Kondrac. Děti si měly možnost vyrobit papír, tak jak se vyráběl kdysi, a svíčku z včelích plástů, projít si s výkladem farní muzeum, prohlédnout si místní malou farmu zvířátek, kde největší oblibě u dětí se těšil vůdce stáda koz – kozel Matěj. Na závěr se proběhly a zahrály si na průlezkách na dětském hřišti. S krásnými zážitky a zcela znaveni jsme nasedli do autobusu, který nás opět zavezl do naší školky.

Hned další den jsme ve školce strávili slavnostně, byl totiž DEN DĚTÍ. Začali jsme opékáním špekáčků na školní zahradě, poté následovaly různé hry a soutěže. A protože nám ten den počasí moc nepřálo, tak po rozdělení diplomů a sladkostí jsme se odebrali do tříd, kde jsme pokračovali v zábavě. Ten den jsme si opravdu užili.

V pátek 15. června k nám na školní zahradu přijeli hasiči až z Prahy. Měli jsme možnost si prohlédnout jejich velké auto s vysouvací plošinou, hasili jsme „ohně“ v maketě domečku a soutěžili v různých otázkách. Na tuto akci jsme pozvali i místní školáky.

Nyní, kdy se blížíme ke konci školního roku, nás ještě čeká besídka (28. června v 15,30hod.) a také rozloučení se s předškoláky. Pevně věříme, že se besídka povede a rodiče budou náležitě pyšní na své ratolesti.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem rodičům za pomoc a spolupráci. Nebyl to rok lehký, ale myslím, že jsme jej zvládli na jedničku. Přejeme odcházejícím dětem ať se jim v novém školním prostředí líbí a daří, všem dětem a vám všem hezké prázdniny.

pí. učitelky z MŠ

Ohlédnutí za školním rokem 2011/2012

V září jsem nastupovala po mateřské dovolené zpět do zaměstnání trochu s obavami. Byla jsem sice moc ráda, že může Jiřík začít chodit do školky, ale zároveň jsem měla strach, jak to zvládne. Paní učitelky v MŠ v Teplýšovicích mě ale přesvědčily o tom, že obavy jsou zbytečné. Mně ani Jiříkovi nenechaly prostor pro žádné smutnění. Pár slziček sice asi bylo, ale záhy je vystřídalo těšení na další nové zážitky, kamarády a tvoření, kterých je ve školce opravdu mnoho. Je úžasné, že pokaždé, když přijdu do školky, musím dlouho čekat v šatně, než si Jiřík dohraje, než si po sobě uklidí, než se rozloučí se všemi kamarády. Mezitím si mohu prohlédnout vystavené stále nové a nové dětské kresbičky a výrobky. A to všech dětí, nejen těch starších šikovnějších, ale i mrňousků, se kterými musí být neuvěřitelná práce něco tvořit. Přitom paní učitelky zvládají každý den a za každého počasí vyjít s dětmi ven na procházku či na zahradu. Za to jsem obzvlášť ráda. Asi stejně jako většina maminek, když přijedu ze zaměstnání odpoledne domů, ne vždy, zvláště v zimních měsících, jdu ještě s dětmi ven.

Letošní rok navíc přinesl velké změny, které samozřejmě mohly dost ovlivnit zaběhlý chod školky. Z malé školičky se díky přístavbě stala velká školka. Mnoho rodičů tuto změnu s radostí přivítalo. MŠ mohla najednou zvětšit svou kapacitu o téměř dvojnásobek oproti té dřívější. I přesto si ponechala svou rodinnou domáckou atmosféru. Kamarádí se tu spolu malí, velcí, holky, kluci. Zároveň mám také vždy dobrý pocit, když si představím, že Jiříka někdo pochová, pomazlí, pohladí, a když je potřeba, tak i okřikne.

Tradice a oblíbenost naší školky je hlavně díky paní Pavlasové neměnná. Já jako rodič se mohu spolehnout, že děti budou neustále v nějaké činnosti. Stejně tak je i pravidlem, že se nám rodičům děti v nějaké činnosti předvedou. Před Vánoci paní učitelky nacvičily s dětmi moc hezkou besídku. Děti byly moc šikovné. Ještě v lednu Jiřík zpíval Vánoce, Vánoce přicházejí. Nedávno jsme se v sokolovně sešli při besídce uspořádané ke Dni matek. Tentokrát jsem si užívala vystoupení nejen dětí ze školky, ale i dětí ze ZŠ Teplýšovice, které si nacvičily pohádku O Červené karkulce. Myslím si, že by se nenašel jediný malý či velký divák, který by pohádku nesledoval s nadšením. Závěrečná besídka se blíží a s ní i konec školního roku. Tímto bych chtěla všem paní učitelkám moc poděkovat za skvělou práci s dětmi. A hlavně jim popřát prázdniny plné pohody, zážitků ale i odpočinku. Budeme se na Vás v září s Jiříkem opět těšit.

Kristýna Nulíčková

Zážitky a dojmy dětí z nedávného výletu na kolech po Třeboňsku**Pondělí 18.6.**

Konečně vyrážíme na výlet. Je vedro, jedeme vlakem. Odměnou za dlouhou cestu je pěkné ubytování. První den i noc se nám hezky povedla.

Úterý 19.6.

Vyrážíme na kola, začíná prča. Zmokli jsme a vracíme se na barák. Po dešti vyrážíme znovu. Výlet se na druhý pokus vydařil. Po výletě jsme hodně unaveni.

Středa 20.6.

Od rána svítí sluníčko a my vyrážíme opět na kolech do Chlumu u Třeboně. Těšíme se, že se vykoupeme v rybníku Hejtmanu. Koupání bylo dobré a voda byla teplá. Pak jsme jeli zpátky na statek.

Čtvrtek 21.6.

Ráno jsme vyjeli, ale bez Tondy, do Třeboně. Cesta rychle ubíhala a za chvíli jsme byli v Třeboni. V Třeboni jsme měli rozchod a šli jsme se kouknout na hračky a na fontánku. Objeli jsme rybník Svět parníkem.

Zpáteční cesta byla po noční bouři hodně zablácená, dorazili jsme hodně špinaví. Proto nám paní učitelka nařídila vysprchovat se.

Pátek 22.6.

Ráno jsme opět vyrazili na výlet na kolech, tentokrát jenom dopoledne. Když jsme přijeli z výletu, tak jsme se naobědvali. Potom jsme se šli rychle sbalit a připravit se na cestu domů. V 16.00 hod. v Benešově šťastné shledání s rodiči. Výlet se nám vydařil. HURÁ!!!

Zvonění v Čeňovicích

5. července 2012 - 12.00 hodin
6. července 2012 - 12.00 hodin
28. září 2012 - 12.00 hodin

Nejčastější příjmení u nás v obci

29 x Sahula - Sahulová
18 x Škvor - Škvorová
17 x Dřízal - Dřízalová
13 x Kratochvíl - Kratochvílová
10 x Ottl - Ottlová

Stále nás přibývá.
K 30. 6. 2012 je nás už **459** trvale hlášených občanů.

Teplýšovický babinec – ohlédnutí za první polovinou roku 2012

Rok 2012 jsme zahájili na ledě. Dějištěm akce „**Hrátky na ledě**“ se stal rybník „Mrchojedák,“. Těšili jsme se na děti plné síly a odhodlání předvést jejich umění na bruslích. Po velkých mrazech přišla bohužel právě v sobotu 18. února, v den konání, obleva a místo hladkého ledu jsme narazili spíše na brouzdaliště. Vodní plocha byla nicméně stále bezpečně zamrzlá, a tak jsme se nenechali odradit a „hrátky“ jsme odstartovali krátce po 13.00h. Děti plnily různé disciplíny. Pro všechny závodníky a jejich doprovod byly připravené dobroty a něco teplého na zahřátí. Rozloučili jsme se po odpoledni plném pohybu všichni promočení, ale podle usměvavých tváří si myslíme, že se děti i rodiče k naší spokojenosti výborně bavili.

V dubnu t. r. jsme pro děti připravili tvořivé odpoledne na zahradě Mateřské školy v Teplýšovicích, neboť jsme jim chtěli zpestřit Velikonoční prázdniny. Zvolili jsme sobotu 7. dubna 2012 s názvem „**Tradice Velikonoc**“.

Přestože nám počasí opět neprálo, našli jsme jiné řešení a odpoledne jsme všichni společně strávili v budově Mateřské školy v nové „borůvkové“ třídě. A tak přivítání jara mohlo začít.... Měli jsme pro děti přichystáno 7 stanovišť: zdobení perníčků, origami, zdobení obilí, vybarvování obrázků, ozdoba vařených vajíček, pletení pomlázky, výroba papírové slepičky. Děti se na pár chvil proměnily v cukráře a mohly si tak toto umění vyzkoušet v podobě zdobení upečených velikonočních perníčků. Byla to u dětí velmi oblíbená disciplína, neboť někteří nedočkavci hned v průběhu aplikování polevy ochutnávali svoje dílo a spotřeba připraveného materiálu byla velká. Zdobení dalšího vajíčka, tentokrát papírového, barevnou modelínou již taková pochoutka nebyla. U velkého kulatého stolu měly děti možnost vyzkoušet si jednoduchý velikonoční nápad na ozdobení již vzrostlého osení v květináči. K dispozici měly různé barevné krepové papíry, stuhy, kuřátka, vajíčka, ozdobné kolíčky, zkrátka vše s nádechem jara. Fantazii se meze nekladly, každý si mohl vyzdobit květináč s obilím podle své chuti. Děti jednotlivé ozdoby připevněné na špejli napichovaly

přímo mezi oseníčko a nakonec celý květináč obtočily ozdobnou stuhou. U dalšího stolečku mohly v sobě děti nalézt budoucí malíře. Měly na výběr z několika obrázků, které mohly vybarvit podle své libosti či přimalovat různé ornamenty. Protože způsobů, jak nazdobit vajíčka je mnoho, vybrali jsme pro děti méně známou dekoraci z vlny a kytiček vystříhaných z ubrousků. Za asistence rodičů ji zvládly i menší děti a dokonce byla mezi všemi velmi žádaná. Každé vajíčko bylo originální, děti totiž vymyslely spousty zajímavých obměn a výsledné nazdobení působilo vesele. Část místnosti byla vyčleněna pro pletení pomlázky z předem připraveného vrbového proutí. Protože pletení většina dětí ještě nezvládla, měly tu ku pomoci šikovné tatínky a dědečky, kteří jim rádi a ochotně pomohli. Ale ozdobit ji barevnými pentličkami už musely samy. Naopak svoji zručnost mohly děti předvést při skládání papírové velikonoční slepičky. K dispozici měly žlutý či kroupenatý papír na tělo slepičky a pak červený, z kterého vystříhly hřebínek a volátko. Vše přilepily a roztomilá velikonoční slepička byla na světě. Závěrem všechny zúčastněné děti zavěsily na strom na školní zahradě již předem vystříhaná velká žlutá papírová kuřátka. Veškerou vytvořenou výzdobu si děti s radostí odnesly domů a my jen doufaly, že jsme všem nejen zpestřili velikonoční svátky, ale že i veškeré výrobky ozdobily velikonoční stůl.

Na vás všechny, malé i velké, se opět těšíme na konci letních prázdnin. Připravujeme pro vás odpoledne plné her a soutěží. O akci budete včas informováni prostřednictvím plakátů.

Teplýšovický babinec

Vážení přátelé bílého míčku

Dovolte mi napsat několik vět k právě skončené sezoně stolního tenisu. Sezona nám začíná na podzim (září) a končí s jarem (březen). V současné době má sokol Teplýšovice jedno mužstvo, které hraje okresní přebor. Všechna utkání + tréninky hrajeme v Čeňovicích v místním sále (v hospodě). Jelikož nikdo nemládne, tak již řadu let mluvíme o tom, že založíme kroužek stolního tenisu pro kluky i holky kolem 10-ti let. Nemožné se stalo skutkem, právě na podzim loňského roku se nám podařilo dát dohromady partu mladých kluků (zatím 7), které o pinčes jeví zájem. Trénují 1x týdně (úterý) a již teď můžu konstatovat, že někteří z nich mají „cit“ pro hru. Není nám lhostejné, že by se v Teplýšovicích za nějaký čas stolní tenis vůbec nehrál. Dnes není ta doba, kdy se hrálo takřka všude. Za mých mladých let se hrálo v Kochánově na místním úřadě a sjížděli se sem kluci z blízkého okolí. Dnes se hraje možná tak virtuálně. Takže aspoň tímto malým počínkem doufám, že „pinčes“ v Teplýšovicích a v blízkém okolí jen tak nezanikne. Sportu zdar!

Jaroslav Sládek

Odpadků v řece Sázavě a jejím okolí pomalu ubývá

Řeka Sázava je připravena na turistickou sezonu. Postarali se o to dobrovolníci, kteří se o víkendu mezi 13. a 15. dubnem 2012 vydali vyčistit hladinu a břehy toku, který patří k nejvyhledávanějším českým vodáckým lokalitám. Mezi Kácovem a Pikovicemi, kde úklid organizovala společnost Posázaví o.p.s., sesbírali od pátku do neděle 29,2 tuny odpadků, loni jich bylo 31,5 tuny. Do tří denního úklidu se zapojilo přes 1 000 dobrovolníků, loni jich bylo 850.

„Na rozdíl od předchozích ročníků je letos konečně odpadu méně. Ubylo hlavně starých černých skládek podél vody, také chataři i vodáci si po sobě víc uklízejí. Myslím, že se nechali inspirovat i našim projektem Čistá řeka Sázava, který se letos uskutečnil už posedmé. Nepořádáme ho jen kvůli samotnému úklidu, ale snažíme se jeho prostřednictvím lidem ukázat, že si mají u řeky po sobě uklízet,“ řekla ředitelka společnosti Posázaví o.p.s. Bohunka Zemanová. Potěšilo ji, že se k akci během víkendu spontánně přidala řada dalších lidí, kteří se o úklidu dověděli na poslední chvíli.

Potřetí usedla do lodi s dobrovolníky i patronka projektu zpěvačka Aneta Langerová. Uklízet řeku letos pomáhala dva dny. Lidem, kteří u Sázavy bydlí nebo se k ní jezdí rekreovat, vzkazuje, aby si více vážili a starali se o prostředí, které je tady neuvěřitelné a krásné, jejich péči si proto zaslouží. „Mám pocit, že odpadků, které jsme letos sebrali, bylo daleko méně, což mě příjemně překvapilo,“ řekla Aneta.

„Sázava pro mě znamená moc. Obrovskou část dětství jsem strávil v Posázaví, mám na Sázavě chatu. Čištění Sázavy jsem se zúčastnil asi popáté. Člověk tady potká obrovské množství úžasných lidí,

naděnců, kteří jsou ochotni se nadchnout pro dobrou věc,“ řekl jeden z dobrovolníků Ondřej Kaplan.

Projekt Čistá řeka Sázava je nekomerční aktivitou založenou na dotacích a dobrovolnosti všech. Tedy nejen lidí, kteří odpadky sbírají z lodí a břehů,

ale také obcí, měst, sponzorů a partnerů. Poskytují nejen finanční, ale také materiální pomoc v podobě úklidových prostředků, jídla pro dobrovolníky nebo prostorů pro jejich přenocování. V současnosti se uklízí z Havlíčkova Brodu do Pikovic, napříč dvěma kraji, Středočeským a Vysočinou.

Jaroslava Tůmová

Nohejbalový turnaj trojic

V. ročník o Kochánovský pohár 2012

Kdy: 8. září 2012 od 10h

Kde: Kochánov sportovní areál

Zájemci o turnaj potvrďte účast do 31. 8. 2012. Startovné 300 Kč na družstvo (v ceně je guláš+ceny pro vítěze)

Srdečně zveme všechny příznivce nohejbalu. Občerstvení je zajištěno.

Po skončení turnaje cca od 19 hodin zahraje skupina

Lemroucha

Pozvánka

*V příležitosti 660 let první zmínky o obci
Teplyšovice a 630 let první zmínky o obci Čeňovice
Vás srdečně zveme na setkání rodáků,
které se koná v místní sokolovně
dne 17. 8. 2012 od 18.00 hodin, dále 18. 8. 2012
od 14.00 hodin v areálu TJ Sokol Teplyšovice.*

Na co se můžete těšit?

- na výstavu dobových i současných fotografií, kroniky a různé expozice
- na občerstvení, zábavu, vše v doprovodu **DO Vranovanka**

Druhý den odpoledne v areálu TJ Sokol

- hudební vystoupení **Plzeňský MLS, HUPR (hudba pro radost), Lemroucha**
- ukázková hasičských dovedností,
- a další doprovodný program

Svou účast potvrďte na adrese:

Teplyšovice 24, 256 01 Benešov

Josef Škvor – 724 187 279

tephysovice@chopos.cz

Miroslav Kratochvíl – 777193 556

kratochvil@posazavi.com

